

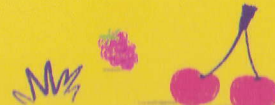
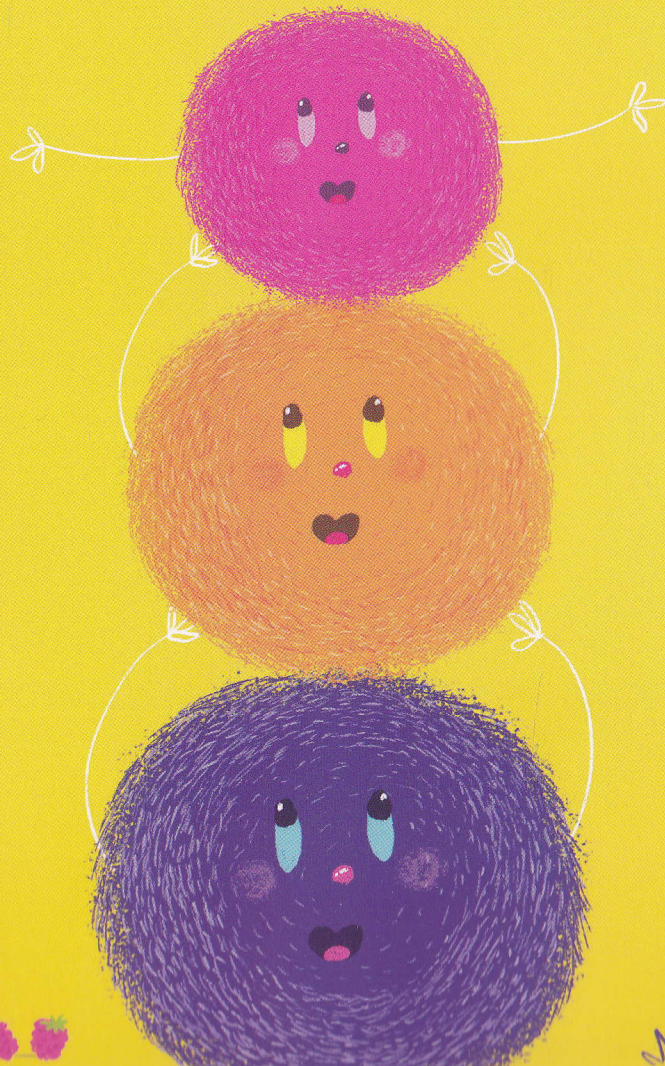


PLUFII

de RALUCA POENARU
ilustrații de DIANA BARBU



Plufii sunt mici ca cireșele,
parfumați ca frăguțele,
și pufoși ca piersicile.

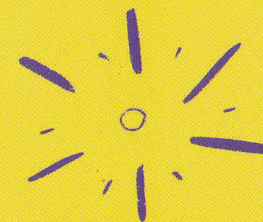
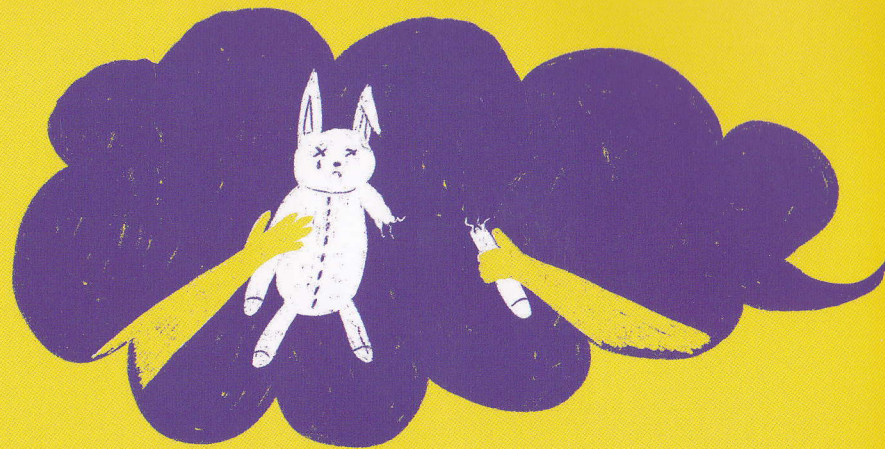


O să credeți că Plufii sunt niște fructe dintr-o țară îndepărtată. Sau poate niște jucării. O să credeți că Plufii se pot cumpăra de la magazin.

Dar Plufii nu sunt de mâncare. Nici de jucat. Nici de cumpărat.



Plufii sunt ființe prietenoase care mănâncă visele urâte ale copiilor.



Plufii se nasc din gânduri bune

și

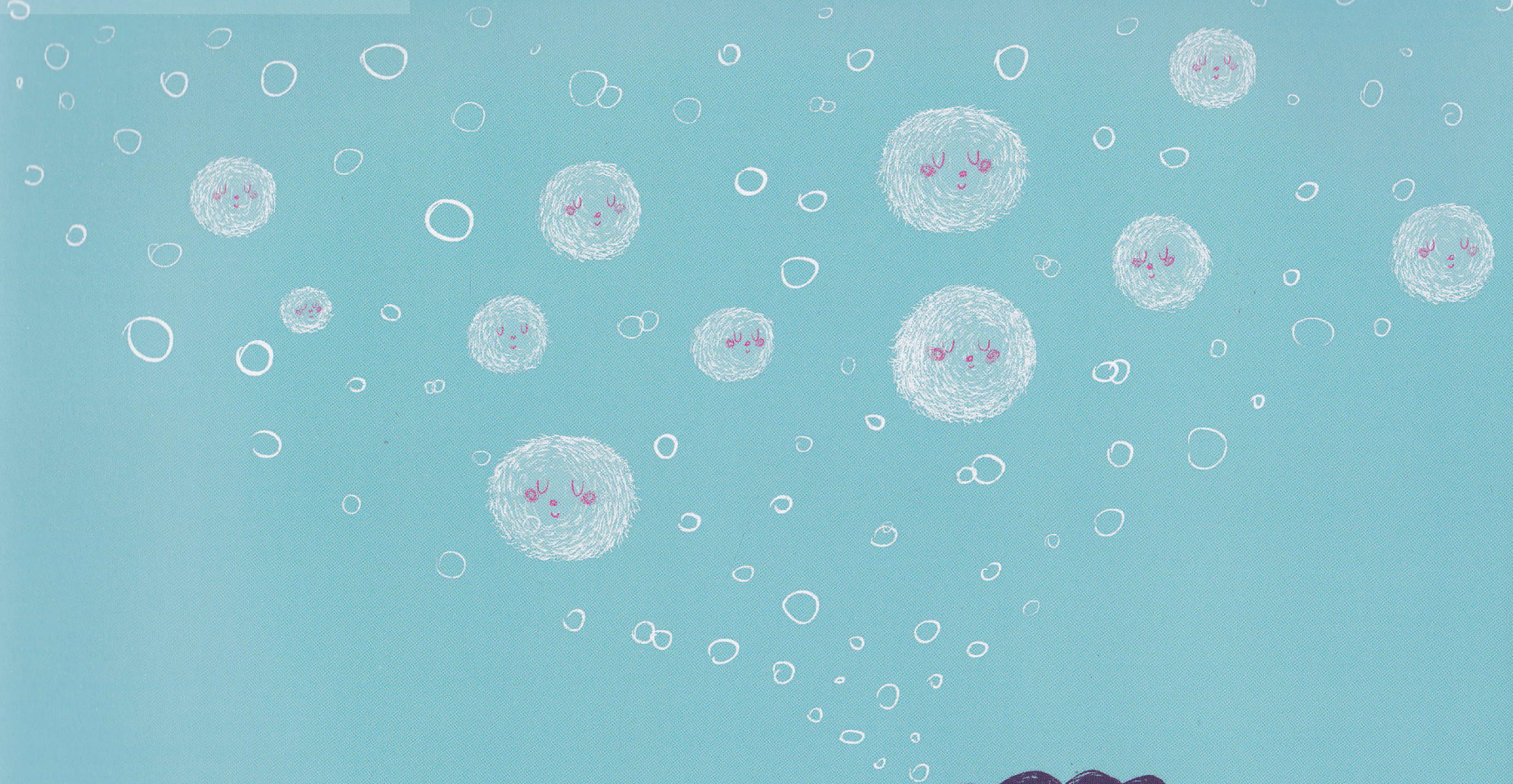
mor de gânduri rele.

Când se nasc, Plufii sînt că baloanele de săpun: fragili  i transparen i.
Cu fiecare vis ur t pe care îl m n nc , devin mai puternici  i mai pufo i.
Plufii cresc  i se colorează încet-încet, p n  când arată ca ni te mingiu e
bl noase: roz, verzi, turcoaz, sidefii...



Fiecare copil are Plufii lui, care plutesc pe l ng  el  i-l apără de visele ur te.
Numai că pe Plufi nu-i apără nimeni. C nd un copil are g nduri rele, Plufii
diapir, unud, c te, unud.

Luca s-a bucurat când s-a născut Mia. O sută de Plufi s-au născut atunci din ce-a gândit și-a mesterit Luca pentru surioara lui. I-a desenat un câmp cu flori și un tort de ciocolaie, i-a făcut o păpușă din sfoară și o bărcuță de hârtie.



Mia era tare frumoasă. Mai frumoasă decât prințesa de curcubeu din *Cartea viselor*. Dar Mia nu voia să se joace cu el. Stătea în pătuțul ei de bebeluș. Dormea, mânca, plângea.

